

Princezna učí komunikaci

Pokračování ze str. 1

A jak jste se dostala k práci tiskové mluvčí shakespearovských slavností, kterou dnes děláte?

Tahle nabídka přišla v roce 2002. Měla jsem v tu dobu dvouletou dceru, o kterou jsem se starala spolu s maminkou, takže když mě oslovili, bylo to jako dar z nebes. Ten rok byl totiž do role Krále Leara obsazen Jan Tříska a díky tomu se nám s kolegyní podařilo udělat slavnostem ohromnou reklamu.

Bavilo vás být herečkou?

Co se týče mého hrani, myslím si, že jsem byla spíš jen šikovné fotogenické dítě.

Přesto jste se po škole hlásila na DAMU. Proč?

Zkoušela jsem to. Ne proto, že bych tak strašně chtěla být herečkou, ale proto, že jsem nevěděla, co chci dělat. Skončila jsem gymnázium, bylo mi sedmáct let, a tak jsem to zkusila. Nevzali mě.

Neměla jste talent?

Byla jsem ještě moc dětská. Pak jsem šla na žurnalistiku a ta mě chytila. K herectví jsem se už nevrátila.

Diváci si vás pamatují především jako princeznu. Která role utkvěla v paměti vám?

Ráda vzpomínám na natáčení filmu Pátek není svátek. To rozhodně nebyl film, který by se zapísal do zlatého fondu Československé kinematografie, ale bylo to opravdové natáčení v barrandovských ateliérech a to mě bavilo. Mohla jsem tam prolézat všechny rekvizitární, maskérny, lézí do dekorací nebo se natáhnout na filmovou postel. Pro-

zkoumala jsem jim tam i všechny šuplíky.

V tom filmu jste hrála nejlíbivější dítě z rodiny. Jak se vám hrálo?

Lehce. Hráť hrozně dítě bylo mnohem lepší, než se jako dívka z chaloupky koukat z okna a čekat na prince. Celé to natáčení bylo velice uvolněné a zažili jsme při něm spoustu legrace. Moji starší sestru tam hrála Magda Reifová, která mě brala s sebou do bufetu. Kupovala mi tam paštíku, která mi vůbec nechtunala, ale Magdě bylo patnáct,

Ráda vzpomínám na Pátek není svátek, protože to bylo opravdové natáčení v barrandovských ateliérech.

zpívala po večerech s kapelou a já pochopitelně velmi stála o to, aby mě do toho bufetu brala s sebou.

Kolik vám bylo let, když jste začala s princeznami? Líbilo se vám prostředí a krásné šatíčky?

Princezny jsem hrála zhruba od dvanácti do čtrnácti let a bylo to pro mě hrozně obtížné. Mým princům bylo běžné o deset let víc a mně připadali jako starci. Na scéně nevyných polibků a objetí jsem nastupovala přišerně ztrémovaná a pravidelně je kazila. Tehdy mi došlo, že aby člověk mohl něco hrát, musí mít buď ohromou fantazii nebo už o životě něco vědět, aby měl odkud brát.

Děkujeme restaurantu PK cafe za poskytnutí prostor k focení
www.pk-restaurant.cz

Shakespearova mluvčí Magdalena je sedm let mluvčí shakespearovských slavností

FOTO: MAFÁ – JAN ZÁTORSKÝ

Co na vaši hereckou kariéru říká vaše devítiletá dcera? Viděla vaše pohádky?

Když byla malá, tak se na ně dívat nechtěla, protože princezny, které jsem hrála, většinou procházely různým nebezpečím a ona v nich neviděla ty postavy, ale mě. Bála se, že o mě přijde.

A dnes?

Raději se dívá na Očko, kreslený seriál Futurama či Brainiac, na pořad o silené vědě, kde dělají bizarní pokusy třeba s kapalným dusíkem. To jí hrozně baví. Pořady s dětskými herci a pohádky s nezletilými princeznami nepostrádá. Pro dnešní děti je tohle minulost.

Vzpomínáte na herecké koleggy a poznávají vás dnes?

Těba Petr Koska byl moc hodný. Toho si pamatuji jako elegantního, energického a chytrého člověka, který mi připomínal mého dědu. Velmi příjemná byla také Marie Rosůlková a Líbuše Safránková, která mě také poznává, když se potkáme. Ale jinak moc ne a já se jim ani nedívám.

Oslovují vás lidé na ulici?

Většinou mě osloví ženy někde mimo Prahu. Často jsou to úřednice, prodavačky nebo servírky, které se nestydí to člověku říct a televize je pro ně tím nejdůležitějším zdrojem zábavy.

Jak na to reagujete?

Obvykle řeknu, že mají výbornou fotografickou paměť, což je většinou potěší. Radost tím udělám i sobě, protože se tím vyhýbám dalším možným otázkám, například „A kde jste tedy všude hrála?“, „To si nepamatuju – kde ještě?“, zdvořile se rozloučím a jdu.

Tip DNES Pro rodiny

Český čert není zlý, trestající a nesmlouvavý vládce pekel. Je to spíš trochu líný a potměšilý čertík. Přesvědčíte se o tom můžete v Muzeu čertů **v městečku Ústěku** nedaleko Litoměřic, kde mají pekelné podzemí plné rarachů. Muzeum je otevřeno denně kromě pondělí a tuto **sobotu 4. července** se v něm navíc koná karnevalový průvod čertů a čarodějnic.

Chci mezi lidi

Výlet do středověku můžete o nadcházejícím vikendu zažít na hradě **Grabštejn u Hrádku nad Nisou** v samém srdci Trojzemí, kde se dotýkají hranice tří států – České republiky, Německa a Polska. Po tři dny, **od soboty 4. do pondělí 6. července**, se na hradě budete potkávat s postavami z dávných časů, **femeslníky, muzikanty, rytíři** a dvorními dámami. Tito roztodivní lidičkové budou hradem od nejhlubšího sklepení po ochoz všude provázeti, roztodivně příběhy hrát a vypravovat, na předopdivné nástroje hrát a na nádrofi fechtovat se budou ku obecnému pobavení lidu všelikého. Koho už budou nohy bolet, může na nádvoří také femeslníky, **trhorce a krčmu** navštívit. Více se dočtete na www.hrad-grabstejn.cz.

Dovolená čtenářů Nejhezčí zážitky na fotkách

Rajče.net – největší české internetové fotoalbum

U fotek je uvedeno uživatelské jméno autora z rajče.net. Chcete-li nám zaslat svoji fotku z dovolené, přihlaste se do projektu na adrese www.rajce.net/leto

Dobylí jsme hrad!
Loňský výlet na Helfenburk u Bavorova (konví)

Mezi dinosaury Výlet do plzeňského dinoparku si děti náležitě užily (plechivo)

Bez ohledu na počasí
Povedený výlet pod Kletí (mech)